

תת"ע 5495/03/21 - אלישבע טובעולם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5495-03-21 מדינת ישראל נ' טובעולם
תיק חיצוני: 18250007848

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשת	אלישבע טובעולם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת בתאריך 18.04.21.

המבקשת קיבלה ביום 13.03.21, דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 18250007848 המייחס לה עבירה נהיגה ברכב שרישיונו פקע ביום 16.1.20.

ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה פסילה למשך 21 ימים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקשת הודתה בעבירה והסבירה כי שכחה לחדש רישיונה עקב עבודתה המאומצת כרופאה בתקופת הקורונה. לטענתה היא חידשה את רישיונה מיד לאחר שניתן לה הדו"ח.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקשת קיבלה את ההזמנה לדין לידיה. לטענתה דין הבקשה להידחות כיון שהמבקשת לא הציגה בבקשתה כל טעם לאי התייצבותה לדיון ובנסיבות אלה קבלת הבקשה תביא לבזבוז זמן שיפוטי.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

הבקשה לא נתמכה בתצהיר ערוך כדין ועל כן דינה להידחות על הסף מטעם זה בלבד (רע"פ 9412/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793,802, עפ"ת 39093-08-20 שושן פיטון נ' מדינת ישראל מיום 28.4.21). למעלה מן הצורך אדון ביתר טענות המבקשת.

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

ההזמנה לדיון שנקבע לתאריך 18.04.21 נמסרה למבקשת במועד ביצוע העבירה והיא אישרה את קבלתה בחתימת ידה.

המבקשת לא פרטה בבקשתה סיבה כלשהי שמנעה ממנה את התייצבותה לדיון. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקשת כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה של המבקשת ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרה ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

המבקשת הודתה בעבירה אך טענה כי לא חידשה רישיונה בשל עבודתה המאומצת בתקופת הקורונה. הנאשמת לא

חידשה רישיונה במשך כשנה וארבעה חודשים. חידוש הרישיון לאחר ביצוע העבירה אינה עילה מספקת לביטול פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"א, 15 מאי 2021, בהעדר הצדדים.